ANUL VI. No. — 1546. EDIȚIA A DOUA MERCURI 9 IUNIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administrației
Din Județe şi Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinĕtate, direct la administrație şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . . . 3,— „ „
Inserțiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

MINCIUNA SI NECINSTE

Bucureştĭ, 8 Iunie 1893.

Conservatoriĭ nu aŭ avut nicĭ o-dată sentimentul cinsteĭ politice, această podoabă, cu care se mândreşte un partid, fie el la guvern, fie în opoziție.

Conservatoriĭ aŭ mințit țĕreĭ, în modul cel maĭ neruşinat; eĭ aŭ înşelat corpul electoral cu un cinism revoltător.

Toate promisiunele date, toate angajamentele luate—*pururea în mod solemn*—aŭ fost uitate şi călcate în picioare.

Maĭ mult încă: Teoriile, cu tendințe liberale şi câte odată chiar democratice, pe care organele lor le apăraŭ în opoziție, aŭ devenit pentru eĭ, de când aŭ pus mâna pe putere, teoriĭ subversve, primejdioase.

Un exemplu, într'o mie, pe care voesc a-l supune astăzĭ aprecieriĭ lectorilor meĭ.

Ziarul conservator, *L'Indépendance Roumaine*, a căruia redacțiune a fost pururea, în cea maĭ mare parte, un conglomerat de jidanĭ, carĭ—pentru a-şĭ da aere de oamenĭ civilizațĭ—şi aŭ tăiat perciuniĭ şi i-aŭ ascuns în sîn, insulta, în modul cel maĭ trivial, pe defunctul Ioan C. Brătianu, care, în şedința Camereĭ din 31 Martie 1884, rostise un discurs, cerênd majorităţeĭ liberale votarea unor mĕsurĭ restrictive contra preseĭ.

Nu pot a nu reproduce câte-va pasagiĭ din acel articol apărut în ziarul jidovesco-conservator, în ziua de 4 Aprilie 1884.

Tare mi-e teamă că am făcut un reŭ serviciŭ D-luĭ Ion Brătianu, publicând discursul ce l'a rostit, Sâmbăta trecută, la Cameră, în chestiunea preseĭ.

Preşedintele consiliuluĭ nu a fost nicĭ odată, nu voiŭ zice maĭ reacționar, dar maĭ nul. Nu a propus nicĭ unul din mijloacele obicĭnuite reacțiuneĭ. S'a mulțumit cu posibilitatea de a lovi pe aceĭ carĭ îl vor supăra şi crede că tribunalele vor fi suficiente.

Nu pot să nu protestez când aud pe primul-ministru al Românieĭ, zicênd că, licența preseĭ dă naştere despotismuluĭ.—Unde? Când a vĕzut aceasta?

Am citit istoria, şi am găsit în ea nenumĕrate perioade de despotism, dar nicĭ una nu a fost provocată de licența preseĭ.

Găsesc din contră că fie care perioadă de despotism a adus după ea o perioadă de licență în moravurĭ.

Nu este o deosebire aşa mare între forma republicană şi monarhia constituțională sinceraminte practicată. Toate principiile republicane îşĭ pot găsi loc într'o monarhie constituțională. Sufragiul universal, eligibilitatea magistratureĭ, libertatea absolută a preseĭ.

Să observe lectoriĭ *Adevĕruluĭ* că, pe la 1884, conservatoriĭ şi jidaniĭ redactorĭ de la *Indépendance Roumaine* se jucaŭ de-a republicanismul.

Ce scârboşĭ şarlatanĭ! — Eĭ vorbeaŭ de *sufragiul universal*, de *eligibilitatea magistratureĭ* şi de *libertatea absolută a preseĭ!*

Acum să citez şi sfârşitul articoluluĭ de care mĕ ocup:

D. Ion Brătianu ar fi putut să tacă, nu a voit-o. El a preferat să se arate om practic, şi să dea o dovadă de cuminție acelor carĭ îl acuză de a avea tendințe radicale. Dar a dovedit că nu înțelege nicĭ radicalismul, nicĭ reacționarismul, că nu are simțul libertățeĭ, şi că nu are respectul adevĕratuluĭ constituționalism.

Primul-ministru a arătat disprețul sĕŭ pentru juriŭ şi pentru tribunalele ordinare, negând inteligența celuĭ d'întêiŭ, şi afirmând supunerea celor de al doilea la voința guvernuluĭ.

Iată ce gândeaŭ conservatoriĭ despre Ion Brătianu, care cerea Camereĭ liberale oare care restricțiunĭ contra preseĭ.

Iată ce porunceaŭ eĭ, în 1884, jidanilor lor redactorĭ să scrie în favoarea *libertățeĭ absolute a preseĭ*.

Să vedem acum ce gândesc aceştĭ conservatorĭ, în 1893, când sunt la putere, asupra libertățeĭ preseĭ.

Am sub ochĭ *L'Indépendance Roumaine* din una Iunie, anul corent. *Primul Bucurescĭ* al acestuĭ numĕr este intitulat: *Ion Brătianu şi presa*.

Acest articol este, de la început până la sfîrşit, o laudă neîntreruptă a discursuluĭ rostit de defunctul Ion Brătianu, în şedința Camereĭ din 31 Martie 1884, discurs pronunțat — scriaŭ eĭ la 4 Aprilie 1884,— *de un preşedinte de Consiliŭ nu se poate maĭ reacționar şi maĭ nul.*

Acest *reacționar*, această *nulitate* din 1884, s'a schimbat în cursul acestor din urmă nouĕ anĭ; căcĭ în 1893 conservatoriĭ, în organul lor *L'Indépendance Roumaine*, spun că Ion Brătianu era *un bărbat politic prevĕzător*, un *adevĕrat bărbat de guvernamênt.*

Reproducênd câte-va părțĭ a acestuĭ discurs, din 31 Martie 1884, ziarul din strada Clemențeĭ exclamă cu o sinceritate.......... jidovească: *— Iată care a fost opinia luĭ Ion Brătianu; ea este şi a noastră!*

Aicĭ o întrebare se impune:

Când conservatoriĭ aŭ mințit?

La patru Aprilie 1884, când scrieaŭ că Ion Brătianu este *un bărbat reacționar şi nul?*

Saŭ la una Iunie 1893, când scriŭ că Ion Brătianu a fost *un barbat politic prevĕzator* şi un *adevĕrat bărbat de guvernamênt*?

Lectoriĭ meĭ vor aprecia, precum merită, valoarea *cinsteĭ politice* a acestor scârboase lichele, care — grație complicitățeĭ culpabile a Suveranuluĭ — conduc astă-zĭ destinele acesteĭ țărĭ.

Şi nicĭ poțĭ cere conservatorilor *cinste politică*; căcĭ eĭ — făcênd abstracție de câțĭ-va bărbațĭ a căror prezență în rîndurile lor face mirarea tuturor — aŭ ajuns astă-zĭ o turmă de decrepițĭ, carĭ nu pot trăi de cât prin:

Minciună şi necinste.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

PARIS, 7 Iunie. — Senatul a adoptat propunerea de a se suspenda până la 1 Ianuarie viitor taxele de intrare asupra furgielor. Consiliul superior al agricultuiĭ a decis că nu e loc a se suprima saŭ de a se micşora taxele asupra porumbuluĭ, orzuluĭ şi ovĕzuluĭ.

— *Camera.* — D. Dupuy a combătut procesul pentru reînoirea parțială a Camerii. El a făcut să reiasă inconvenientele acestuĭ proiect, care ar mări agitațiunile electorale şi ar ridica Camerii unitatea sa. D. Dupuy a conchis că nu trebue a se ştirbi sufragiul universal; a schimba sistemul electoral actual ar fi a-ĭ arĕta o neîncredere.

D. Rivet a apărat proectul.

D. Clemenceau s'a urcat la rîndul sĕŭ la tribună. D. Millevoye şi Déroulède l'aŭ apostrofat zicêndu-ĭ: „Eştĭ un agent al streinătățeĭ; n'aĭ dreptul să vorbeştĭ". Mare larmă. D. Clémenceau a combătut şi el proectul, a căruĭ luare în considerație a fost respinsă cu 323 voturĭ contra 214.

D. Deroulède explică apostrofa ce a adresat-o D luĭ Clemenceau şi care e motivată prin ceea-ce se petrece la Bournemouth. D. Gladstone a putut să se servească în contra Franțiĭ cu textele confiscate de la Herz (mişcărĭ viĭ).

D. Millevoye vrea să întrebe Jouĭ în privința stăriĭ negocierilor cu Anglia pentru extrădarea luĭ Herz. D. Dupuy primeşte.

D. Clemenceau a trimis martorĭ la D-niĭ Deroulède şi Millevoye, carĭ nu aŭ voit să se bată cu el, cel puțin în momentul actual.

PARIS, 7 Iunie.—O notă a ziaruluĭ *Le Temps* susține că alegerile pentru Cameră vor avea loc la 20 August.

Figaro crede din contră, că data cea maĭ probabilă pentru alegerĭ este acea de 24 Septembre.

INSTANTANEE

I. M. K. Epureanu

Un chip fioros, care îmbracă un suflet de copil naiv; un cap cât o banıță, plin de citate din diferițĭ autorĭ antideluvianĭ şi de teoriĭ conservatoare, pe cât de demodate, pe atât de inofensive.

Fiul unuĭ mare om de stat, ĭ-a moştenit numele şi eticheta politică. Din pricina acestor două calitățĭ moştenite, e ajuns deputat şi membru marcant al clubuluĭ conservator din Bêrlad.

Avocat, e un om de o perfectă onorabilitate şi de un cavalerism ales; conservator, a fost şi este un catargist statornic, care nu şi-a părăsit şeful nicĭ în momentele cele maĭ grele, şi s'a deosebit de amicul sĕŭ Lascovescu, prin faptul că s'a înrolat în majoritatea conservatoare actuală chiar în ziua despărțireĭ luĭ Catargiu de Vernescu, de şi îl durea inima după acesta.

Devizia sa e: **Catargiu for ever!** Orĭ cu cine s'ar alia şeful sĕŭ, tînerul deputat de Tutova îl va urma cu credință şi-şĭ va înăbuşi nemulțumirile.

Ca deputat, a făcut încercărĭ eroice pentru a se distinge, dar n'a isbutit încă. In această privință, renumele-ĭ este o povară, căcĭ îĭ pretinde maĭ mult de cât poate da.

Vorbeşte tot deauna după lungĭ pregătirĭ şi cu o întreagă bibliotecă pe pupitru. Lipsit adesea de şir, încurcându-se în nişte citațiunĭ fără sfârşit ca într'un labirint, nu găseşte o *Ariană* iubitoare, care să-l scoată la liman.

De altfel. face politică de principiĭ şi, dacă nu e mulțumit de vre-un ministru, e în stare să-l interpeleze, să facă acte de independență, care însă nicĭ odată nu vor ajunge la o retragere din rîndul partizanilor D-luĭ Catargiu.

A făcut şi pe diletantul în ziaristică. A scris la *Epoca* şi la *Naționalul*.

Semne particulare: Işĭ tipăreşte tot deauna discursurile în suplimentele ziarelor şi aci nu alege culoarea politică. Une orĭ le dădea la *Adevĕrul*, alte orĭ la *Lupta*, vr'o două a publicat în *Timpul*.

Fox

SATIRA ZILEI

Plequé se sore

Se ştie de faimoasa telegramă franțuzească a prefectuluĭ de Teleorman Poppesco (cu douĭ *p*) supra-numit şi Pupăzescu, adresată unuĭ sub-prefect al sĕŭ, în cuprinderea următoare: *Plequé se sore.* — **Poppesco.**

In numĕrul din urmă al ziaruluĭ *Jos Reacțiunea!* din T. Măgurele, găsim câte-va amănunte asupra împrejurărilor în care eruditul prefect catargist a dat memorabila sa telegramă.

Iată acele amănunte:

Declarându-se vacanță pentru alegerea unuĭ deputat la colegiul I în locul D-luĭ Şiuțu, şi Pupăzescu fiind la mare strâmtoare pentru a eşi cu față curată, sub-prefectul Zlotescu a căutat să profite de ocasiune şi, punênd în cumpănă serviciele sale şi trecerea unchiuluĭ sĕŭ Dimitrie Zlotescu preşedinte al consiliuluĭ județian, a obligat pe Pupăzescu să'ĭ căpătuiască şi un frate, care de mult timp se zice că e dus la studiĭ pe la Paris, dar care nu le maĭ ispră-veşte.

In acest scop Pupăzescu a fost din vreme la D Catargiu şi-a stăruit că piere țara, perde alegerea de la 24 Ianuarie, daca nu se dă o slujbă în țară aceluĭ frate a' D luĭ Zlotescu şi concediŭ ilimitat, ca cu leafa să maĭ poată sta la Paris.

D. Catargiu, în vederea alegeriĭ ce avea Pupăzescu să facă la 24 Ianuarie, când candidat oposant, recunoscut de toată lumea ca foarte agreat alegătorilor, era Gr. T. Brătianu, aprobă cererea luĭ Pupăzescu şi fratele D-luĭ Zlotescu fu numit la serviciul chimic din Bucureştĭ de unde primeşte leafă bună şi stă pe la Paris, iar aicĭ a venit doar pentru forme de insurătoare în a. c.

Din causa bucurieĭ de acea reuşită Pupăzescu a dat îndată de la ministerul de interne la Balacĭ sub-prefectuluĭ sĕŭ Zlotescu acea faimoasă telegramă cu *„plequé se sore"*.

Am crezut interesant să reproducem după confratele nostru aceste amănunte, de oare-ce se cuvine ca posteritatea să cunoască împrejurările în care se spun vorbele marĭ, care fac saŭ cel puțin caracterizează o epocă.

Satyr.

CONSILIERIĬ JUDEȚENĬ DIN BRĂILA

D. maior Eliad, consilier al județuluĭ Brăila, pe când era membru în comitetul permanent împreună cu un samsar ovreesc N. Stănescu avênd ca preşedinte pe celebrul N. Giurescu, a denunțat în scris autorităților în drept, maĭ multe gheşefturĭ săvêrşite de uniĭ consilierĭ județenĭ, în paguba județuluĭ.

Acele gheşefturĭ se urcă la câte-va zecimĭ de miĭ de leĭ.

Nu numaĭ atât; D. Eliad a arătat chiar într'o şedință din sesiunea trecută a consiliuluĭ județean, maĭ multe din gheşefturile făptuite, înfierând reaua-credință cu care uniĭ consilierĭ administrează județul, aducênd şi dovezĭ.

In urma acestora, D-niĭ Stănescu şi Giurescu aŭ început a scorni tot felul de calomniĭ, pe care le rĕspêndesc prin oraş, fără ca să le fi pus fățiş în consiliŭ.

Sperând că de astă dată va putea ajunge la un rezultat, D. maior Eliad a trimis D luĭ N. Giurescu următoarea scrisoare:

D luĭ N. Giurescu

Loco.

Aflu că facĭ paradă de onestitate pe la cafenele, spunênd că malversațiunile de la primărie sunt calomniĭ ca şi faptele incorecte săvĕrşite de D ta *et consortium* pe când eraĭ preşedinte la comitet.

Cu cinismul cu care eştĭ înzestrat, crezĭ să facĭ pe lume, prin cafenele, să creadă că aĭ fost victima calomniilor mele... şi că D-ta, cu caracterul D-tale blând şi linişfit (?!) aĭ înghițit şi acest pahar cu toate veniturile şi murdăriile faptelor cu care țĭ l'am umplut în şedințele consiliuluĭ județean, ale căror procese-verbale trebue să le fi iscălit şi D-ta, de oare-ce aĭ fost de față.

Crezĭ poate că nu păstrez în portofoliul meŭ, scris de complicele D-tale, mĕsurătoarea pieteĭ prin care se probează lipsa a 500 metrĭ cubicĭ de piatră — numaĭ pe o sosea pe care o ştiĭ?

Crezĭ că nu poțĭ dovedi cum ațĭ schimbat actele şi hârtiile din dosare, etc. etc.?

Dacă crezĭ asta te înşelĭ amar!

Te povĕțuiesc dar, să nu te maĭ plângĭ la lume că te-am calomniat, spre a nu mĕ sili să alerg la alte mijloace legale cu care să te fac să tacĭ.

Al D-tale voitor de bine,
Maior Eliad.

Aceasta nu maĭ este un articol de ziar, pe care se poate să nu-l fi citit, e un act scris şi subscris de D. maior Eliad.

S'ar putea crede că D. Giurescu a tras în judecată pe D. Eliad, pentru insultele şi calomniile (?!) din scrisoare.

Aş! D. Giurescu e om practic, şi a preferat să tacă cu un peşte — parcă nicĭ usturoiŭ n'a mâncat, nicĭ gura nu-ĭ miroase.

Dar ceea ce întrece orĭ-ce închipuire, este cutezanța aceluĭ D. Giurescu de a îşĭ pune iar canditatura în comitet, şi maĭ ales.... pentru preşedinție! Şi, fireşte, în acest caz, va căuta să-şĭ ia pe aproape şi pe nedespărțitul tovarăş N. Stănescu, pentru ca societatea să funcționeze maĭ bine.

Nu putem sfârşi fără a nu aduce laude D luĭ maior Eliad care a preferat să-şĭ piardă locul din comitet, numaĭ sperând să pună capăt abuzurilor colegilor sĕĭ, şi credem că ceĭ lalțĭ censilierĭ la noua alegere vor lua bine seamă pe a cuĭ mână încredințează averea județuluĭ Brăila.

Un brăilean.

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

Voința Națională:

După ce aŭ aprobat devastațiunea cea maĭ monstruoasă pe care regimul a comis-o în aceştĭ anĭ din urmă, organele guvernamentale aŭ sfârşit orĭ-ce discuțiune privitoare la conduita revoltătoare a ofițerilor de sub comanda prințuluĭ Ferdinand; aŭ tăcut, şi tăcerea lor le-a fost impusă de aceia carĭ cred că printr'o asemenea atitudine vor ajunge maĭ de grab, dacă nu la uitare, dar cel puțin la potolirea spirituluĭ public.

Ca şi aceste organe, guvernul M. Sale are aerul d'a nu şti nimic, ca şi cum nimic nu s'ar fi petrecut, ca şi cum odiosul atentat a 12 ofițerĭ, comis contra a douĭ publiciştĭ, ar fi fost basm, un vis urît dar trecĕtor.

Şeful batalionuluĭ de vînătorĭ, prințul Ferdinand, n'a luat nicĭ o hotărîre asupra acestuĭ fapt care rĕsfrânge asupra sa bănuelĭ şi rĕspunderĭ de o escepțională gravitate.

Generalul Arion, şeful corpuluĭ al doilea de armată, este absolut liniştit în palatul sĕŭ de eroŭ care rivalizează în pompă cu palatul regal D-sa a dat dovezĭ că nu se amestecă serios în ale armateĭ de cât numaĭ în caz de rĕzboiŭ. adică când ocazia se prezintă d'a se acoperi cu gloria d'a lupta, cu întregul corp de armată, pus sub comanda sa, contra uneĭ întrunirĭ publice, contra unuĭ defileŭ liniştit de cetățenĭ, contra acelora carĭ duceaŭ treĭ coroane la mormîntul mareluĭ democrat C. A. Rosetti.

Representantul ministeruluĭ public, omul perdut. a căreia viață publică şi privată este un mister cunoscut de toțĭ, refuză de a da victimelor sprijinul legal, impus luĭ de funcțiunea pe care o ocupă, de onoarea şi demnitatea de care s'a despărțit cu atâta uşurință, impus luĭ de lege. Representantul ministeruluĭ public a tăcut ca un peşte, afundându-se fericit în apa turbure şi mocirloasă a regimuluĭ pe care îl va servi cu tot devotamentul de care este capabil un om fără conştiință.

Ministrul de rĕzboiŭ este fericit, se crede personal rĕzbunat; un organ din acelea carĭ aŭ consemnat scandalul acestuĭ general fără moravurĭ avuabile, a fost dat în prada a 12 ofițarĭ; iată una din dorințele ministruluĭ de rĕsboiŭ îndeplinite de pe pofta inimeĭ sale degradate. Această tăcere fericită îl onorează şi îl pune în rîndul unuĭ Paraschivescu cu care de altmintrelea se aseamănă din o mulțime de puncte de vedere, atât ca clubman cât şi ca gentelman.

Şi pentru ca această tăcere generală să fie şi maĭ caracteristică şi maĭ imposiloare, autoritățile militare aŭ fost sesizate de către victime pe calea legală. Plângerea D lor Beldimanŭ şi Roman. a fost înmânată D-luĭ general Arion, potrivit cu prescripțiunile coduluĭ militar şi până acum dreapta şi cuviincioasa lor plângere n'a ajuns la nicĭ un resultat.

Şi când toțĭ tac, şi când întregul regim, complice la această crimă, aprobă odiosul fapt prin tăcerea sa, şi când legile de fapt sunt înlăturate, şi când de fapt suntem scoşĭ afară din ordinea stabilită, este *cine va* care trebue să rupă această linişte miserabilă, în interesul moralitățeĭ publice, în interesul Sĕŭ şi al Țereĭ. Şeful suprem al armateĭ, M. Sa Regele, nu poate consimți la a est complot nedemn, ruşinos şi revoltător.

Țara aşteaptă ca să vază dacă M. Sa Regele aprobă transformarea armateĭ în bande de pretorienĭ şi guvernul neconstituțional în guvern militar.

La Patrie:

Nepăsarea de care aŭ dat dovadă autoritățile judecătoreştĭ, atât civile şi militare, față cu atentatul urîcios comis contra personaluluĭ redacțiuneĭ *Adevĕrul*, impunitatea asigurată autoruluĭ sĕŭ principal D. maior Cocea şi protecțiunea cu care miniştriĭ acoper acest fapt nedemn de un ofițer al armateĭ române, ne dovedesc că am avut dreptate să spunem de la început că, în această afacere, adevĕratul culpabil este guvernul, căruia maiorul Cocea i-a servit de instrument şi că

victima care este atinsă, în mod indirect, este casa noastra regală.

Cu cât examinăm maĭ mult această chestiune, cu atât ne întărim în aprecierea făcută în primul moment, căcĭ de atuncĭ nouĕ elemente aŭ venit ca să ne dea dreptate.

Unul din aceste elemente constă în gravele revelaţiunĭ care s'aŭ făcut asupra persoaneĭ D-luĭ Cocea şi care, cu toate aceste, n'aŭ mişcat de loc pe guvernanţiĭ noştri.

Sunt douĕ zile de când am expus faptele procesuluĭ intentat numituluĭ maior de către D-na Schleider înaintea Tribunaluluĭ de Iaşĭ. Cetitoriĭ noştri aŭ putut să şĭ dea socoteală de natura acesteĭ afacerĭ şi să o judece prin eĭ înşi-şĭ. Suntem cu toate aceste sigurĭ că, orĭ cât de indulgent ar putea fi cine-va, nu se va găsi nimenĭ care să numească corectă purtarea maioruluĭ Cocea, cu privire la bĕtrîna femee. Din potrivă, toată lumea trebue să recunoască că în faptele expuse, sunt elemente incontestabile de manopere frauduloase, condamnate de codul civil, dacă nu de cel penal.

Noĭ, civiliĭ, nu admitem douĕ morale. douĕ modurĭ de a privi onoarea, unul pentru ceĭ ce poartă epoletul, altul pentru ceĭ ce nu-l poartă.

Trebue cu toate aceste să constatăm că, după ideile stabilite de însuşĭ corpul de ofiţerĭ, conduita unuĭ militar trebue să fie judecată cu maĭ multă severitate, că de altmintrelea prin spiritul de corp, după care o necorectitudine din partea unuĭ ofiţer se rĕsfrânge asupra întregeĭ corporaţiunĭ. In toate armatele europene se întâmplă adese-orĭ cazurĭ în care ofiţerul este silit sa-şĭ dea demisiunea saŭ chiar a fi şters din controale pentru un act care, imputat unuĭ civil, n'ar fi de cât o greşeală uşoară, dar care pentru un militar constitue o lipsă de onoare.

Ca să revenim la maiorul Cocea, închipuiţi-vĕ că un ofiţer al armateĭ prusiane ar fi acuzat.—chiar cu maĭ puţine probe de cât în cazul de faţă,—de a fi despoiat prin manopere frauduloase de toată averea sa pe o femee bĕtrînă, care se încrezuse în el. Un aseminea ofiţer n'ar fi fost imediat exclus din armată şi pus la index de toţĭ şefiĭ şi camaraziĭ sĕĭ? De sigur că da, şi toţĭ aceĭ carĭ cunosc armata prusiană, — şi cel dintâiŭ A. S. R. prinţul Ferdinad care de curênd a făcut parte din ea,—vor recunoaşte că aşa e.

O chestiune penibilă se pune atuncĭ: senitmentul de onoare militară să fie oare maĭ puţin delicat în armata noastră de cât în armata prusiană saŭ în orĭ-care armată europeană? Nu voim să o credem.

Cu toate aceste, maiorul Cocea rĕmâne încă comandant al doilea al batalionuluĭ care are onoarea de a avea în capul sĕŭ pe insuşĭ A. S. R prinţul moştenitor; rĕmâne cu tot atentatul odios comis la redacţia *Adevĕruluĭ*, cu toate acuzaţiile grave care apasă asupra luĭ în afacerea Schleider şi care, orĭ unde aiurea, ar fi fost ele singure de ajuns pentru a-l exclude din corpul ofiţerilor.

In faţa acesteĭ situaţiunĭ, opiniunea publică este în drept să se întrebe asupra motivelor indulgenţeĭ şi protecţiuneĭ al cărora obiect e maiorul Cocea. Şi odată pusă această cestiune, ce câmp vast pentru comentariĭ, pentru prepusurĭ, pentru acuzaţiĭ rĕŭ voitoare din partea Duşmanilor Dinastieĭ noastre!

Acum treĭ zile foaia antidinastică n'a formulat ea o acuzaţiune de complicitate cu maiorul Cocea contra M. S. Regeluĭ şi A. S. prinţuluĭ Ferdinand?

Negreşit, noĭ respingem cu toată energia această acuzaţie; dar nu putem să nu deplorăm că ea s'a putut produce, că guvernul i-a dat un pretexct care, în ochiĭ rĕŭ-voitorilor, ar putea-o justifica.

Regele fiind şeful suprem al armateĭ şi prinţul Ferdinand fiind şeful erarhic imediat al maioruluĭ Cocea, propaganda antidinastică s'a grăbit a exploata în contra lor impunitatea acestuĭ militar; aceasta era de prevĕzut şi guvernul ar fi trebuit să o previe. El e foarte culpabil de a fi dat antidinasticismuluĭ acest argument.

Dar tocmaĭ aceasta aŭ voit-o guvernanţiĭ, pentu că eĭ s'aŭ obicinuit a acoperĭ cu prestigiul Coroaneĭ micile şi uricioasele afacerĭ de partid.

Eĭ aveaŭ să se rĕsbune pe *Adevĕrul* de care s'aŭ servit timp de maĭ mulţĭ anĭ, dar care, de cât va timpt îĭ atacă cu violenţă. Aŭ trimes pe maiorul Cocea, căruia orĭ-ce ar fi, îĭ asigură impunitatea şi pe care îl înconjoară de protecţiunea lor, fără a băga de seamă că expun şi prestigiul M. S. Regele şi A. S. prinţuluĭ Ferdinand.

Vinovatul, e guvernul!
Instrumentul, e maiorul Cocea!
Victima, e Dinastia noastră!

Dacia din Galaţ:

Dând seamă despre infamul atentat, comis în Redacţiunea *Adevĕruluĭ* de 12 ofiţerĭ cu maiorul Cocea în frunte, am zis că pedeapsa ce se va aplica acestor ofiţerĭ, va dovedi, cine este autorul intelectual al aceşteĭ nepomenite infamiĭ.

Şi iată de ce am zis aceste cuvinte

Ofiţeriĭ întâiuluĭ batalion de vînătorĭ al căruĭ şef este Alteţa Sa Regală principele Ferdinand, saŭ aŭ comis acest fapt odios din propria lor iniţiativă, fără ştirea şi autorizarea guvernuluĭ, săŭ din ordinul guvernuluĭ.

Partea înteĭ a aceşteĭ alternative n'am admis-o de la început; căcĭ nu se poate, ca nişte ofiţerĭ sub-alternĭ să îndrăsnească a se substitui prinţuluĭ de Coroană.

Noĭ am fost şi suntem ferm convinşĭ că autorul intelectual al acestuĭ act josnic nu este altul de cât Ministrul de resbel.

Astă-zĭ avem o probă puternică, pe care n'o poate sdrobi nimic în lume:

Pentru cea maĭ mică abatere un ofiţer e dat judecăţeĭ.

Căpitannl Ponicĭ din marină, un ofiţer brav şi învĕţat, a dat unuĭ grec o palmă—era o cestiune de inimă! El a fost la moment arestat şi-a stat vr'o 30 de zile în arest preventiv până ce s'a judecat.

De atuncĭ valorosul căpitan este dat la o parte, de câte orĭ se fac înaintărĭ!

De ce atâta asprime contra unuĭ ofiţer, pentru că a dat unuĭ grec o palmă şi de ce 12 ofiţerĭ, carĭ aŭ atacat redacţia unuĭ ziar şi aŭ maltratat în propria lor casă nişte Românĭ, de valoarea D-lor A. Beldiman şi I. Roman, carĭ ca publicişti joacă un rol atât de însemnat în ţară, de ce aceştĭ ofiţerĭ după două săptămânĭ de la atentat încă se preumblă liberĭ??...

Poporul român s'a deşteptat: El urmăreşte cu atenţiune tot ce se lucrează în socoteala sa.

Iată cum judecă poporul român în afacerea scandaloasă de maĭ sus:

Dacă ceĭ 12 ofiţerĭ şi-ar fi permis a comite din propria lor iniţiativă şi pe respunderea lor un atentat atât degradator în numele Coroaneĭ, eĭ de sigur ar fi fost imediat alungaţĭ din armată.

Decĭ atentatul s'a comis de guvern şi guvernul n'a avut nicĭ barem atâta ruşine de a-şĭ masca josnica faptă, aplicând ofiţerilor, carĭ şi-aŭ insultat epoletele, cel puţin o pedeapsă de — formă!...

Ţara aşteaptă cu nerăbdare, să vadă, ce măsurĭ va lua Majestatea Sa Regele, ca şef suprem al armateĭ, contra ofiţerilor, carĭ aŭ comis 2 crime: Atentatul în sine, care constitue deja o faptă destul de gravă; apoĭ înjosirea Coroaneĭ, comiţând acel atentat în numele principeluĭ de Coroană — viitorul Rege, nepotul Majestăţiĭ Sale Regeluĭ!

INFORMAŢIUNI

Incunoştiinţăm pe toţĭ abonaţiĭ şi corespondenţiĭ noştri că Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ nostru, s'a mutat în strada Biserica Eni No. 3.

O nouă dovadă de iubirea cea mare pe care pretinsul moştenitor al tronuluĭ—cel care speră la Iaşĭ că va da *prinosul luĭ de muncă, într'o zi*,—o are de şcolile noastre:

Lunĭ dimineaţă, împreună cu soţia sa, Ferdinand a asistat la examenele şcoaleĭ *comunităţeĭ evangelice*, şi a vizitat toate aşezămintele aceşteĭ şcolĭ, *situate în strada Diaconiselor*, faţă în faţă cu ministerul instrucţiuneĭ publice.

Am dori să ştim câte şcolĭ româneştĭ a vizitat cu atâta atenţie pretinsul moştenitor al tronuluĭ Românieĭ?

Numĕrul 19 al preţioaseĭ reviste *Sĕptămâna Ilustrată*, apărut Dumineca aceasta, coprinde portretul admirabil reuşit al D-luĭ *Christu P. Negoescu*, directorul învĕţămîntuluĭ primar, şi următoarele articole:

Convorbire Sĕptămânală, de Eugen Vaian; Christu S. Negoescu (biografie); Pandoră, de Ilie Ighel; Maica Magdalena (poezie) de A. din Dorna; Moş Teacă, de Anton Bacalbaşa; Una-alta; Măritată! roman noŭ, de Eugen Vaian; To be (poezie) de Al, Obedenaru; Bietul om! de Alphonse Karr. Ce mi-a rĕmas (poezie) de Ana Stănescu; Fraţĭ vitregĭ, roman de Guy de Maupassant; Inteligenţa animalelor, Diverse, Ecourĭ, Petrecerĭ, Şarade, etc.

Preţul unuĭ numĕr 15 banĭ. Abonamentul 7 leĭ pe an, 4 leĭ pe 6 lunĭ.

D. G. A. Scorţescu, director politic al ziaruluĭ *Eveninimentul* din Iaşĭ, se află de erĭ în Bucureştĭ.

D-sa a demisionat din comitetul clubuluĭ naţional-liberal din Iaşĭ, pentru a putea păstra întreaga D-sale libertate de acţiune în campania intreprinsă prin ziarul ce dirijează.

Un mare numĕr de moşiĭ ale statuluĭ din judeţele Brăila, Ialomiţa, Teleorman, Romanaţĭ, etc. se vor pune în vênzare în anul acesta.

Se vor vinde toate moşiile ale cĕror period de arendare expiră în 1894 şi 1895.

In acelaş timp se fac lucrările pregătitoare pentru vênzarea moşiilor al cĕror period de arendare expiră în 1896.

Principesa Maria fiind indispusă, nu va lua parte la căsătoria Duceluĭ de York, fiul prinţuluĭ de Galles, cu princesa Maria de Teck.

Nu se ştie încă cine va reprezinta curtea regală la această căsătorie.

Azĭ dimineaţă aŭ plecat la Sinaia Regele, Principesa Maria şi Pricipele Ferdinand.

Erĭ urma să se judece în apel marele proces Blumenfeld—compania de petrol.

Procesul s'a amânat pentru 18 Iulie.

Azĭ la orele 9, membriĭ aflaţĭ în capitală aĭ clubuluĭ liberal, aŭ făcut un pelerinagiŭ pios la mormîntul luĭ Dumitru Brătianu.

In fruntea pelerinagiuluĭ am observat pe D-niĭ Dim. Sturdza, N. Fleva, Pallade, familia Brătianu şi alţiĭ.

Iu întrunirea de aseară a studenţilor universitarĭ s'a hotărit ca să renunţe până în Septembre la orĭ-ce demonstraţiĭ în contra dăriĭ în judecată a comitetuluĭ partiduluĭ naţional din Sibiŭ şi a celor 40 de studenţĭ, autorĭ aĭ *Repliceĭ*.

In acelaş timp însă, s'a decis ca studenţiĭ să agite cestiunea naţională în vederea demonstraţiilor ce se vor face la toamnă.

Comisiunea de cincĭ a studenţilor a fost însărcinată să redacteze protestul, ce se va distribui în maĭ multe zecĭ de miĭ de exemplare la 14 Iunie.

Greva elevilor de la şcoala de agricultură Zossima-Armăşeştĭ din judeţul Ialomiţa, a avut rezultat trist pentru elevĭ.

Greva a izbucnit din cauza nemulţumireĭ elevilor în contra directoruluĭ. Adese orĭ eleviĭ aŭ reclamat ministeruluĭ domenielor în contra rĕuluĭ tratament la care sunt supuşĭ din partea directoruluĭ şi a părint luĭ Cluceanu.

Reclamaţiunile elevilor însă, n'aŭ avut nicĭ un rezultat.

Desperaţĭ că nu li se dă dreptate eĭ s'aŭ pus în grevă, în speranţă că ministrul domenielor se va grăbi astfel a lua în consideraţie declaraţiele lor.

Şi în adevĕr, ministerul domenielor a ordonat o anchetă. De cât acest simulacru de anchetă s'a terminat cu excluderea a 17 elevĭ.

Această mĕsură îndrăzneaţă a atins prea mult chiar şi pe Directorul şcoaleĭ. care şi-a dat demisiunea. Ministerul i-a refuzat demisia, dar fostul Director persistând, D. Dobrescu, secretarul general al ministeruluĭ a însărcinat cu Direcţiunea şcoaleĭ pe părintele Cluceanu, un adevĕrat persecutor al elevilor.

Excluderea a 17 elevĭ, acum la finele anuluĭ şcolar, constitue o mĕsură revoltătoare, în contra căreia protestăm cu toată energia.

Procesul de escrocherie al maioruluĭ Cocea.

Ierĭ s'a înfăţişat înaintea Tribunaluluĭ de Iaşĭ, secţia I, procesul de escrocherie intentat de D-na Maria Schleider, maioruluĭ Cocea.

Maiorul Cocea era reprezentat de D. avocat At. Gheorghiu.

D-na M. Schleider era asistată de D. avocat Bădărău.

Tribunalul, voind a lua interogatorul maioruluĭ Cocea, pentru a stabili punctele reclamaţiuneĭ, amână procesul pentru un alt termen.

Maiorul Cocea va fi citat dar a se prezenta înaintea Tribunaluluĭ.

Din izvor autorisat aflăm că D. P. Carp a avut o lungă întrevedere în Viena cu D. Kalnoky şi cu D-niĭ Baquehème şi Bethlen miniştri de comerţ în Austria şi Ungaria.

La aceste întrevederĭ aŭ luat parte şi D-niĭ Emil Ghica, ministru al ţĕriĭ în Viena şi Papiniŭ, însărcinatul cu negocierile pentru încheerea uneĭ convenţiĭ comerciale.

LISTA DE SUBSCRIPTIE

pentru

a se veni în ajutorul inundatilor

din

JUDEŢUL IAŞI

	Leĭ	B.
Ziarul Adevĕrul	100	—
D. N. B. Lŏcusteanu	20	—
O cetitoare a *Adevĕruluĭ*	5	—
E. P. (Bucureştĭ)	2	—
S. P.	1	—
Un socialist	—	50
Alt socialist	1	—
Căpitan Constantin Hariton	2	—
C. Constantinescu	1	—
Total	132	50

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

Erĭ pe la orele 5 după amează o trăsură venind în goana cailor pe calea Victorieĭ, în dreptul Prefectureĭ poliţieĭ trânti la pământ pe o domnişoară ce traversa strada Graţie numaĭ intervenţiuneĭ imediate a doctoruluĭ Codreanu care tocmaĭ atuncĭ trecea pe acolo, nenorocita putu a fi rechemată la viaţă şi dusă la spital.

Dacă în dreptul Poliţieĭ se permite birjarilor să mâne în goană, de ce oare neam mira când vedem acest obiceiŭ sĕlbatec practicându-se şi în alte respîntiĭ de pe calea Victorieĭ?

Astă-zĭ are loc la Tribunalul comercial judecarea definitivă a tuturor contestaţiunilor creanţelor presentate de creditoriĭ falimentuluĭ Ştef. Ioanide.

* * *

Tot astă-zĭ şi tot înaintea Tribunaluluĭ comercial se va presenta cererea de concordat a acestuĭ faliment.

Citim în *Evenimentul* din Iaşĭ:

Concursul aspiranţilor la catedrele de instituitorĭ s'a terminat. După 6 zile de muncă a comisiuniĭ suntem în stare de a da azĭ rezultatul complect cu notele obţinute de candidaţĭ.

Iată clasificarea:

D. Melinte a obţinut nota 8.00, G. Ganea 7 80, Aurel Corvin 7 70, Cuparencu 7.50, Pr. I. Alexandrescu 7 70, G. Tacu 7.20, C. Lepădatu 7.00, Pr. Enăchescu 6 90, Mircea 6.70, N. Ianculescu 6.50, Gavrilescu 6 50, M. Gheorghiadi 6.50, Pr. Calmuţki 6 00, P. Dragomirescu 6 00, Pr. Guţu 5 50, Botez 5.00, Huianu 4.50, Pr. V. Agapi 3.60, Bălănescu 3 40, Nic. Panciŭ 3.00, Pr. Creţulescu 2 40, Pr. G. Codreanu 2 00, Pr. Mândrilă 2.00, Nestor Ion 1.00, **Diacon Vârlănescu** a obţinut nota 1.00

Din aceştia s'aŭ recomandat numaĭ ceĭ 5 de la început, ca uniĭ care aŭ întrunit de la 7.50, în sus, nota de admitere, iar ceĭlalţĭ s'aŭ amânat pentrn alt concurs.

Lista liberalilor pentru Camera de comerţ din Covurluiŭ, în frunte cu D. Sechiari a triumfat cu maĭ bine de 40 de voturĭ peste lista conservatoare, care avea în frunte pe D. senator I. Plesnilă.

La Iaşĭ, la alegerea pentru Camera de comerciŭ, a reuşit lista conservatoare în frunte cu D. Const. Crist. Cerkez. O listă liberală nu s'a presentat.

La alegerea pentru comitetul permanent din Iaşĭ s'aŭ presentat douĕ liste: una liberală în frunte cu D. G. Tacu, alta conservatoare în frunte cu D. Const. Cristodulo-Cerkez. Aceasta din urmă a triumfat.

DIN STREINATATE

In urma isbucnireĭ holereĭ la Mecca maĭ toate statele aŭ început a lua mĕsurĭ de apărare în potriva invazieĭ holereĭ.

La Fiume s'aŭ aplicat provenienţelor din Marea-Roşie şi din porturile arabe mĕsurile adoptate în conferinţa sanitară de la Dresda.

La Montpellier s'aŭ produs treĭ decese choleriforme în spitalul oraşuluĭ.

Căldura e atât de mare în cât s'aŭ semnalat o mulţime de leşinurĭ provenite din cauza căldureĭ înăbuşitoare.

Imbunătăţirea stăriĭ sănătăţiĭ D luĭ Carnot continuă, însă bolnavul va trebui să-şĭ păstreze bine sănătatea.

Guvernul francez a primit de la cel din Londra raportul oficial al doctorilor în privinţa sănătăţiĭ luĭ Herz. Acesta este într'o stare ast-fel că nu numaĭ că n'ar putea să compară dinaintea unuĭ tribunal, dar ar fi chiar cu neputinţă de a-l transporta de la o cameră la alta.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

(105)

FORTUNE DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Lojeaesângerată)

CAPITOLUL VIII

De asemenea, ştie că Polonezul înmagazinase în haină hârtiĭ importante printre care puteaŭ să se găsească câte-va urme de corespondenţa acelor dame. Ştia că haina fusese luată de urmărire, ca şi tot aceea ce rămăsese de la Golymine, după cererea numeroşilor creditorĭ ce lăsa acel aventurier. Ştia că va fi vêndută prin autoritatea justiţieĭ şi făcuse astfel în cât să fie informat de ziua mezatuluĭ. Acea zi coincidând cu întorcerea luĭ de la Sandouville, abia avusese vreme să-şĭ schimbe hainele şi să alerge înapoĭ la otelul Dronot. Saint-Galmier l'a însoţit; dar, ca să nu atragă atenţia în cas când s'ar întâlni cu lume cunoscută, se despărţiseră.

Pentru ce doctorul venise pe dată să întâlnească pe general? Ge noutate îĭ aduse negrul luĭ? Nointel bănui că vre-un incident neprevĕzut îĭ silea să-şĭ schimbe planurile, că se simţeaŭ ameninţaţĭ de cine-va şi că simţise trebuinţa de a se întâlni în grabă ca împreună să caute a şĭ restabili situaţia compromisă. Iar căpitanul conchise de aci că nu maĭ avea a se ocupa de eĭ. Şi apoĭ de altminterĭ. el spera că în haina ce ţinea pe genunchĭ avea să găsească arme contra acestor douĭ ticăloşĭ.

Feciorul, pe care îl ertase, era la postul luĭ şi desfăşura un zel neobicĭnuit ca să şteargă amintirea fapteĭ trecute. La cel întâiŭ sunet de clopoţel veni şi deschise ochiĭ marĭ vĕzând pe stăpânu-sĕŭ târând după sine o şubă cât pe colo care avea aerul a fi luată dintr'un magasin de costume de teatru dramatic; dar mirarea luĭ fu peste măsură când auzĭ pe căpitan zicându-ĭ.

— Adu-mĭ o pereche de foarfecĭ şi lasă-mĕ. Nu sunt acasă pentru nimenĭ, afară de D. Gaston Darcy.

Peste zece minute, Nointel, închis în cabinetul sĕŭ, întindea haina pe masa de scris şi începea un lucru de care un croitor s'ar fi achitat cu mult maĭ bine de cât el. Intoarse buzunarele, pipăi căptuşala şi această prealabilă inspecţie îl convinse că secretul, dacă în adevĕr era vre-unul, era ascuns în guler, un guler destul de mare ca să puĭ archive. Atuncĭ, începu a-l descoase cu precauţiune şi ostenelile luĭ nu fură zadarnice.

Maĭ întêiŭ scoase un pacheţel de hârtiĭ destul de murdare pe care le examină repede. Câte-va eraŭ scrise în spanioleşte şi căpitanul cunoştea în de ajuns limba luĭ Cid ca să înţeleaeă ce coprindeaŭ. Citi cu o deosebită plăcere două extracte de sentinţe date de tribunal de Lina, sentinţe care condamnaŭ la puşcărie pe un oarecare José Simancas, dezertor din armata Peruviană şi hoţ de drumul mare. Era de asemenea şi un fragment dintr'un ziar publicat în Québee, ziar care făcea o dare de seamă despre un proces de escrocherie intentat numituluĭ Cochard, zis Saint-Galmier, şi pedeapsa pronunţată contra luĭ Cochard era de-ajuns ca să stabilească antecedentele celor douĕ onorabile personagiĭ, dar nu era totul. Nointel maĭ găsi nişte scrisorĭ cu timbrul poşteĭ din Paris şi semnate numaĭ José! scrisorĭ, în care don Simancas informa pe contele Golymine despre obiceiurile nocturne ale câtor-va membri din cercul sĕŭ, jucătorĭ graşĭ, care se întorceaŭ pe acasă foarte târziŭ avênd cu eĭ, aproape tot-d'auna, sume marĭ şi acea femee trebue să fi fost foarte inteligentă, căcĭ scrisoarea eĭ, era un capo-d'operă, de îndemânare. Ea spunea tot ce voia să spună, şi o spunea în aşa fel în cât să nu poată fi compromisă de cât de amantul eĭ.

— Eĭ ciudat lucru! zise Nointel, hotărât că n'am noroc. Scot din pungă o mie nouă sute de francĭ ca să'mĭ procur cuvîntul uneĭ enigme care nu mĕ interesează maĭ mult ca pe judecătorul de instrucţie, şi când colo daŭ de o scrisoare de ne'nţeles. Ce diplomată anonimă! O! n'are a se teme; D-l Darcy n'o s'o descopere. Misterul de la operă nu se va da nicĭ odată la lumină; ş'apoĭ de alminterĭ, rĕul nu va fi de cât pe jumătate. D ra Lestérel şi D-na de Barancos nu maĭ sunt în causă, iar D-na Cambry nu se va supăra că viitorul sĕŭ soţ va părăsi o afacere care'l absoarbe cu totul.

Acum, după citirea aceşteĭ epistole, reluă dînsul după un moment de tăcere, mĕ prind că ducându-se la 'ntâlnirea dată de Julia, această damă ştia perfect de câte orĭ scrisese luĭ Golymine. Când a reintrat ea în stăpânirea scrisorilor, le-a numărat... în sală, înainte de a eşi din teatru.... a constatat Darcy, Prébord şi alţĭ mulţĭ, eraŭ arătaţĭ pe nume. Nointel cunoştea scrisul luĭ Simancas; ca piesă de comparaţie păstrase biletul luĭ prin care 'l poftea să nu maĭ meargă la marchisa. Nointel era decĭ deja în măsură de a dovedi că Simancas dirijase faptele pungaşilor parisienĭ care de maĭ multe lunĭ, pungăşea lumea în uliţă.

— Acesta 'ĭ un dosar complect, murmură el, şi acum, dacă generalul nu fuge în cele patru-zecĭ şi opt de ore, am cu ce îl pune la locul luĭ fără să maĭ fac pe Crozon să intervină, Crozon care ţine atât să 'l şteargă de pe faţa pămêntuluĭ. Avea Polonezul şi o parte bună. Era un om regulat care păstra cu îngrijire documentele folositoare, şi încă nu sunt la sfîrşit, gulerul blăneĭ luĭ e o adevĕrată cutie cu surprise, o cutie fără fund.

Nointel apucă iar foarfecile şi sfîrşi cu autopsia. Un plic căzu din căptuşala spintecată de la un capăt la cel alt; un plic mototolit şi îngălbenit de o şedere prea lungă sub blana de zibelină; un plic ce nicĭ odată nu fusese lipit şi care nu purta adresă. El conţinea treĭ scrisorĭ strânse: una în pătrat, cele alte douĕ pe lung, şi căpitanul n'avu de cât să arunce o privire, ca să vadă că ele nu fusese scrise de aceiaşĭ persoană, dar că toate eraŭ scrise de femeĭ.

Nointel întoarse scrisoarea ca să citească, dar n'o citĭ. Roşeaţa îĭ coprinse obrajiĭ şi curagiul îĭ lipsĭ.

— Nu, zise el aruncând hârtia pe masă, nu; nu vreaŭ să ştiŭ ce scria. Aşlŭ suferi prea mult.

(Va urma).

File rupte din album

Femeea nu este tînĕră decât cât timp ea este fericită.

Enécé.

O sărăcie! teribil dascăl eştĭ! La a ta nobilă şcoală, am luat cele maĭ preţioase lecţiunĭ, am învĕţat cele marĭ virtuţĭ, cum nu le-aşĭ fi putut găsi în sferele bogăţieĭ.

J. J. Rousseau.

Nu înţelegĭ fericirea decât când aĭ perdut-o.

I. R. (Ploeştĭ).

Maĭ bine ar face mamele să înveţe pe copiĭele lor toate cele necesare ale caseĭ, de cât să devie intrepretele luĭ Mozart şi a luĭ Beethoven.

O cititoare a *Adevĕruluĭ*.

Un ultim cuvînt

Dialog între D. şi D na Păcală.

— *Ce vârstă are draga mea? D-na Tăndală?*

— *Nimenĭ nu a ştiut până acum.*

Ş'apoĭ se maĭ zicĭ că femeile nu ştiŭ să păstreze un secret!

ULTIME INFORMAŢIUNI

Mâine vom publica o scrisoare a D-neĭ Maria Schleider ca rĕspuns ziarelor oficioase, care aŭ afirmat că D-sa ar fi mătuşa maioruluĭ Cocea.

Mâine Mercurĭ 9 (21) Iunie c. representaţiunile trupeĭ de operetă franceză vor avea loc în grădina Casino.

Se va juca *Pericola*.

D. Al. Catargiu, ministru plenipotenţiar al ţĕriĭ în Petersburg, se va întoarce pe la finele luneĭ în ţară în virtutea unuĭ concediŭ şi se va stabili pentru o lună la Sinaia.

D. Ionel Grădişteanu va întreprinde în luniile Iulie şi August o lungă călătorie de studiŭ prin Banat, Crişiana şi Transilvania.

Vara trecută D. Ionel Grădişteanu a vĕzut Maramureşul şi partea de Nord a Transilvanieĭ.

Am dori ca exemplul D-luĭ Ionel Grădişteanu să fie urmat şi de aceia carĭ în timpul vereĭ îşĭ permit luxul a cutreera Elveţia şi Franţa.

Examenele Conservatoruluĭ

Şcoala de piano, profesor Wiest. — Este oare cu putinţă ca D. Wachmann să nu producă adâncĭ nemulţumirĭ pretutindenĭ, unde D sa are vr'un rol de îndeplinit? Intrigile D-luĭ Wachman aŭ devenit legendare şi cu toate protestările preseĭ, D-sa tot nu se astâmpără.

Ast-felĭ şi erĭ, la examenul de piano, D. Wachmann nu s'a putut stăpâni să nu comită o... stângăcie din cele maĭ marĭ.

Dintr'un spirit de rĕzbunare în contra D-luĭ profesor Wiest, celebrul D. Wachman a adus un piano prost, cu clape stricate, care n'ar putea să fie primit niciĭ chiar în Hala vechiturilor şi a silit pe eleve să execute bucăţĭ din Mendelssohn, Beethoven, Mozart, Chopin, Czerny, etc., pe acest piano.

D. Wachmann credea, că astfel elevele vor izbuti să pue într'o lumină falşă pe profesorul lor. Dar s'a înşelat, căcĭ examenele aŭ reuşit foarte bine şi elevele aŭ dovedit multă abilitate şi stăruinţă.

Şi acum să trecem la examenul propriŭ zis.

In anul I şi II s'aŭ distins D-şoarele Mărculescu şi Alexandrina Popovicĭ.

In anul III D-şoarele Maria Perietzeanu, Frangopol, Ghizela Rheiner şi Amelia Şencovicĭ. O menţiune specială merită D-şoarele Ecaterina Mihăilescu, Ida Coritzer, Elena Rozenberg şi Maria Teodorescu, toate pianiste eminente şi pline de sentiment. In anul III s'a distins încă un tânăr băiat Iosef Paschil, care a căutat cu o adevĕrată artă zmulgĕnd aplausele publiculuĭ.

In anul IV D-şoarele Sabina Walter, Rebeca Alcalay şi Fanny Freudman aŭ fost mult remarcate. Iar D şoara Wilhelmina Graeffe s'a remarcat prin uşurinţa cu care atacă bucăţile cele maĭ grele.

In anul al VI-lea D şoarele Luisa Draşcu, Maria Iliescu, Saly Marcovicĭ şi Rebeca Bercovicĭ aŭ obţinut marĭ succese. Toate aŭ dovedit un sentiment puternic pentru muzică.

D-şoara Bercovicĭ pare însă predestinată pentru a deveni o virtuoasă.

Şi ast-fel D. Wiest, în ciuda D-luĭ Wachmann, a repurtat un succes desăvĕrşit. Atâta mângâiere îĭ rĕmâne şi D-sale în contra intrigilor directoruluĭ sĕŭ.

Societatea de ajutor reciproc a funcţionarilor C. F. R. dă o serbare câmpenească pentru mărirea fonduluĭ el în grădina de Dare la semn (în dosul Coloseuluĭ Oppler), în ziua de 13 Iunie curent.

Comitetul s'a dat toată silinţa a distra publicul în modul cel maĭ variat.

Intrarea pentru o familie (un bărbat şi două dame *2 leĭ*, pentru o persoană *1 leŭ*.

Vinerĭ la orele 12, se va ţine examenul şcoaleĭ de canto al Conservatoruluĭ în palatul Ateneuluĭ.

Examenul promite a fi strălucit, căcĭ eleviĭ şi elevele şcoaleĭ,—aproape toţĭ tinerĭ şi tinere cu oare-care reputaţie artistică, — vor executa bucăţĭ alese din operele luĭ Verdi, Donizetti, Mascagni, Bizet, etc.

Două sinuciderĭ

Solidaritatea din Giurgiu dă următoarele amĕnunte asupra uneĭ nenorocirĭ întâmplate lângă Giurgiŭ:

Alăturea cu şoseaua căleĭ-ferate, la o mică distanţă de cantonul No. 1, s'aŭ găsit, zăcĕnd într'un lac de sânge, doĭ indivizĭ, dupe îmbrăcăminte streinĭ.

Dându-se de ştire autorităţiĭ, D. procuror Scorţeanu, s'a transportat de îndată la faţa loculuĭ, şi după cât suntem informaţĭ ar fi constatat că aceĭ indivizĭ îşĭ ar fi curmat singurĭ viaţa, prin mijlocirea unor pistoale vechĭ ce purtaŭ cu dânşiĭ, şi că eĭ se numesc: Ludvic Carol Clapca, iar cel-alt Nicolas August, ambiĭ polonezĭ din Lemberg (Galiţia).

Cel dintâĭ nu era maĭ mare de 18 anĭ, iar cel de al doilea de aproape 24 anĭ, judecând după hârtiele ce s'a găsit la dânşiĭ.

Această nenorocire a produs cea maĭ penibilă impresiune în oraş.

Se maĭ zice, că dacă aceştĭ nenorociţĭ tinerĭ ar fi fost ajutaţĭ la timp de compatrioţiĭ lor, la care s'aŭ adresat, espunându-le starea disperată, ar fi putut fi scăpaţĭ.

Asupra lor nu s'a găsit de cât 15 banĭ şi o bucată de pâine.

Cauza sinucidereĭ, dupe toate probabilităţile, n'a putut să fie de cât cea maĭ extremă mizerie.

Azĭ D. avocat Iulius Coroianu, care se află în Bucureştĭ, a trimis ministrului de justiţie din Budapesta un protest în contra condamnăriĭ ilegale a D-luĭ dr. V. Lucacĭ.

Protestul încheie cu un apel la sentimentele de umanitate ale ministruluĭ ungur, pentru a interna pe Lucacĭ într'o celulă sănătoasă şi luminoasă şi a-ĭ permite să se hrănească după dorinţă pe cheltuiala sa.

Ultime Telegrame

PARIS, 8 Iunie. — Contele de Haussonville a pronunţat un discurs la banchetul preseĭ monarchiste a provincieĭ. El a expus programul electoral al monarchiştilor. El a atacat cu violenţă regimul republican şi a făcut aluzie la oameniĭ politicĭ republicanĭ implicaţĭ în afacerea Panama, tratând procesul de cumedie.

D. de Haussonville a declarat că monarchiştiĭ trebuie să opuie sistemul fără scrupulĭ de astăzĭ liga oamenilor onestĭ.

Monarchiştiĭ nu vor putea să se mulţumească, ca raliaţiĭ, cu un minimum de revendicărĭ politice şi religioase, ci trebue să menţie neatinse scopurile lor.

LONDRA 8 Iunie. — „Daily News" află din Constantinopole, în privinţa procesuluĭ turburărilor din Cesarea, că tribunalul din Angora a condamnat 17 armenĭ, între carĭ doĭ profesorĭ la colegiul Mersivan, la pedeapsa de moarte, 6 la 15 anĭ închisoare, 18 tae la 7 la 10 anĭ. 15 aŭ fost achitaţĭ.

VIENA, 7 Iunie.—*Budapester Correspondenz* zice că D Wekerle, va maĭ sta două treĭ zile la Viena pentru a continua deliberaţiunile cu ministrul de finanţe. D. Stainbach, a avut după amiazĭ o lungă întrevedere cu D. Ghica, ministrul Românieĭ.

VIENA, 7 Iunie.— Ambele delegaţiunĭ, după ce şi-aŭ terminat lucrările şi aŭ constatat concordanţa hotărîrilor lor, aŭ fost închise de contele Kalnoky, care i-a mulţumit în numele împĕratuluĭ şi al guvernuluĭ comun pentru patriotica lor activitate

BELGRAD, 7 Iunie.— Skupcina a adoptat în prima cetire proectul care autoriză pe guvern să acorde Germaniĭ tratamentul naţiuniĭ celeĭ maĭ favorisate, până la ratificarea nouluĭ tratat cu Germania, ratificare ce se va face cel maĭ târziŭ până la 31 Decembre 1893.

KLADNO, 7 Iunie.—Greva scade. Sunt numaĭ 350 greviştĭ. Cel l'altĭ aŭ reluat lucrul azĭ dimineaţă.

HOLERA

ALEXANDRIA, 8 Iunie.—De la 13 până la 16 Iunie aŭ fost 317 decese grin holeră la Meca.

MONTPELLIER, 8 Iunie.—Două decese prin holeră s'aŭ produs erĭ, 3 în dimineaţa zileĭ de astăzĭ.

POŞTA REDACŢIEI

Pentru anunciul „Cum şi Unde" doritorĭ să se adreseze la.

A. IESSURUN

gelderschekade No. 121 boven

Amsterdam Holanda

După cum se zicea în vechime despre limbă că-ĭ dulce ca mierea şi amară ca fierea, aşa se poate zice azĭ despre citire. In adevĕr, când citiţĭ o scriere bună, tragĭ tot felul de foloase; când citiţĭ însă o scriere rea, îţĭ vatămĭ spiritul, îţĭ strică inima şi-ţĭ rătăcesţĭ mintea.

La noi sunt puţine scrierĭ adevĕrat bune, între care e şi revista pedagogică-literară *Lumină pentru toţĭ*, care apare în Bucureştĭ de 8 anĭ împlinițĭ, sub direcţia D-luĭ Eniŭ-Băltanu (calea Moşilor No. 138), licenţiat în litere şi filosofie, vechiŭ inspector şcolar, profesor, etc. Atât profesoruluĭ, educatoruluĭ copiilor cât şi familia află în această revistă foloase marĭ, căcĭ alăturĭ cu teoriile pedagogice se găsesc modele de lecţiĭ practice, bucăţĭ literare şi ştiinţifice, consiliĭ şi sfaturĭ utile atât vieţeĭ zilnice cât şi vieţeĭ morale, etc. etc. Cu începerea anuluĭ al noulea, direcţia oferă abonaţilor şi încurajărĭ materiale, aşa că orĭ-ce abonat pe un an primeşte un bilet care participă la tragerea la sorţĭ a treĭ bonurĭ de câte 100 leĭ fie-care din carĭ 2 sĕrbeştĭ şi 1 francez.

Abonaţiĭ câştigătorĭ al unuĭ bon vor avea 100 leĭ, plus dobândă de 3 la sută pe an şi şansa de a câştiga cu fie-care bon până la 100.000 francĭ. Abonamentul e de 14 leĭ. Noĭ recomandăm această revistă cititorilor noştri, carĭ pe lângă folosul ce vor trage din citirea eĭ, pot avea şi norocul să câştige până la 100.000 leĭ, cu unul din bonurĭ, iar în cazul cel maĭ puţin norocos, pot câştiga valoarea unuia din bonurĭ şi dobânda de 3 la sută pe an, dacă numĕrul D-lor va eşi la sorţĭ. Tragerea la sorţĭ se va face în vacanţa Paştelor de faţă cu abonaţiĭ carĭ vor putea veni.

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academieĭ No. 24.